

Η εορτή του Αποστόλου Θωμά στην Ι. Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Εορτάστηκε στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας η Κυριακή του Αντίπασχα ή Κυριακή του Θωμά. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός χοροστάτησε το απόγευμα του Σαββάτου 11 Μαΐου 2024 στην ακολουθία του πανηγυρικού Εσπερινού, στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αποστόλου Θωμά, στο χωριό Άγιος Θωμάς Μεσολογγίου.

Κατά το κήρυγμά του ερμήνευσε το γεγονός της εμφάνισης του Χριστού στους μαθητές Του, οι οποίοι έσπευσαν να ενημερώσουν και τον Θωμά για την Ανάσταση του Κυρίου. «Και ενώ θα περίμενε κανείς ο Θωμάς να αποδεχτεί αυτή την χαρμόσυνη είδηση και να αρκεστεί μόνο στην πληροφόρηση των συμμαθητών του περί της Αναστάσεως του Χριστού, εντούτοις, ο Θωμάς, εκ πρώτης όψεως κρινόμενος φαίνεται να απιστεί και να θέτει συγκεκριμένους όρους για να πιστέψει στο γεγονός της Αναστάσεως. Θέτει όρους και μάλιστα θέλει να περιορίσει την πίστη του στα στενά όρια δύο εκ των πέντε αισθήσεων, της οράσεως (ἐὰν μὴ ἴδω) και της αφής (ἐὰν μὴ βάλω). Και αυτοί οι δύο όροι του Θωμά εκπληρώνονται από

τον Αναστάντα Κύριο μετά από οχτώ ημέρες. Και ο Θωμάς αναφωνεί μία φράση, η οποία μέσα σε λίγες μόνο λέξεις συμπεριλαμβάνει ολόκληρο το νόημα της πίστης ενός ανθρώπου στον Κύριό μας Ιησού Χριστό: “ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου”».

Είναι πάμπολλα τα μηνύματα αυτής της εορτής τόνισε ο Σεβασμιώτατος και ανέλυσε τρία εξ αυτών.

Η πίστη δεν είναι αποδοχή κάποιας θεωρίας, δεν είναι αποδοχή μία ιδεολογίας ή αποστήθιση κάποιου κειμένου, που εμπεριέχει βασικές αρχές διδασκαλίας. Η πίστη είναι μία εμπειρική βιωματική κατάσταση που την ζει ο άνθρωπος, όταν απέναντί του έχει τον Θεό ως πρόσωπο, με σκοπό όχι να το γνωρίσει, αλλά να αποκαλυφτεί ο Θεός στη ζωή του και με την πίστη να αποδεχτεί ο άνθρωπος την αποκάλυψη αυτή για να ενωθεί με τον Θεό. Για αυτό ο Θωμάς δεν αρκείται στην πληροφόρηση των συμμαθητών του, αλλά θέλει ο ίδιος να γευτεί το γεγονός της συναντήσεως με τον Αναστάντα Χριστό.

Και ο Χριστός συγκαταβαίνει τόνισε ὁ Σεβασμιώτατος και συνέχισε λέγοντας ὅτι «αυτή η εορτή θα μπορούσε να ονομαστεί ως η εορτή της απιστίας του Θωμά και της συγκατάβασης του Χριστού. Είναι συγκλονιστικό το γεγονός της συγκατάβασης του Χριστού. Ολόκληρο το Μυστήριο της Θείας Οικονομίας είναι η συγκατάβαση του Θεού, η οποία ξεκινά με τη σάρκωση του Υιού και Λόγου του Θεού, κορυφώνεται με το Πάθος Του και συνεχίζει και μετά την Ανάστασή Του με την ψηλάφηση του Θωμά.

Ο Χριστός, με αυτό το γεγονός, δεν αναφέρεται μόνο στο Θωμά. Περισσότερο δίνει ένα μήνυμα για εμάς. «Μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες». Και

είμαστε εμείς δύο χιλιάδες χρόνια μακάριοι, ευτυχισμένοι, χαρούμενοι, γιατί παρόλο που δεν υπήρξαμε αυτόπτες μάρτυρες, πιστεύουμε. Είμαστε ο κρίκος μιας αλυσίδας που ξεκινάει δυο χιλιάδες χρόνια πριν και ουδέποτε αυτή η αλυσίδα διερράγει.

«Αυτό είναι το μεγαλείο της πίστης μας, αδελφοί μου, ότι παρόλο που δεν είδαμε εξακολουθούμε να πιστεύουμε αυτό που είδε ο Θωμάς. «Ο Κύριός μου και ο Θεός μου». Αυτή η φράση δηλώνει την προσωπική σχέση που έχουμε με τον Θεό. Δεν είναι κάτι γενικό και αφηρημένο. Είναι μία διαπροσωπική σχέση. Ο Χριστός θα έρχεται πάντα στον κόσμο για τον καθένα από εμάς. Θα πεθαίνει πάνω στον Σταυρό για τον καθένα που εμάς. Θα ανασταίνεται για τον καθένα από εμάς και θα μας καλεί να Τον πιστέψουμε».

Ο Σεβασμιώτατος κατέληξε λέγοντας: «Δεν υπάρχει μεγαλύτερο προνόμιο από τον άνθρωπο να καταστεί κοινωνός θείας φύσεως, να αγαπήσει τον Θεό, να ενωθεί μαζί Του και τότε ο Θεός να του προσφέρει την αιωνιότητα του Παραδείσου και την Βασιλεία των Ουρανών».

Στο τέλος του Εσπερινού πραγματοποιήθηκε η λιτάνευση της Ιεράς Εικόνας του Αγίου στους δρόμους του χωριού, υπό τους ήχους της Φιλαρμονικής του Δήμου Μεσολογγίου. Συμμετείχαν ο Δήμαρχος Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου κ. Σπύρος Διαμαντόπουλος, Αντιδήμαρχοι, Δημοτικοί Σύμβουλοι, εκπρόσωποι των τοπικών αρχών και πλήθος πιστών.

Το πρωί της Κυριακής, ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αποστόλου Θωμά Αγρινίου.

Κατά το κήρυγμά του αναφέρθηκε στην εμφάνιση του Αναστάντος Χριστού στους ένδεκα μαθητές, λέγοντας: «Ποιά συναισθήματα να τους κατέκλυσαν εκείνη την ώρα; Ποιά ανάσταση να συντελέστηκε και στην δική τους ψυχή; Δεν υπάρχουν λόγια να περιγράψουν μία τέτοια εμπειρία. Μόνο όταν ο πόνος και οι δοκιμασίες έχουν ρίξει την ψυχή μας στο πιο βαθύ σημείο του Άδη και αιφνίδια εμφανίζεται στην ζωή μας το υπέρλαμπρο Αναστάσιμο φως, μόνο όταν η ύπαρξή μας έχει γονατίσει από την θλίψη και ανέλπιστα, των θυρών της ψυχής μας κεκλεισμένων, βιώνουμε την θεία παρηγοριά, μόνο τότε είμαστε σε θέση να βιώσουμε την μεγάλη αλήθεια της εγέρσεως του Κυρίου και να κηρύξουμε από τα βάθη της ψυχής μας πως ο Χριστός Ανέστη».

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην ψηλάφηση του Αποστόλου Θωμά λέγοντας: «Ίσως αναρωτηθείτε, τί θέση έχουν στο αναστημένο σώμα του Χριστού αυτά τα στίγματα; Πώς η Ανάσταση δεν κατάφερε να τα εξαφανίσει; Ποιά είναι η χρησιμότητα και ποιός ο σκοπός να είναι ακόμα εμφανή αυτά τα σημάδια του θανάτου πάνω στο πανάχραντο Σώμα της ζωής;

Μεγάλος ο σκοπός και μεγάλη η σκοπιμότητα των στιγμάτων αυτών, αδελφοί μου. Πρώτον, για να μην ξεχνούμε πως, ακόμη και μετά την Ανάσταση του Χριστού, ο θάνατος είναι ακόμη παρών στην ζωή μας και πως η δύναμή του παραμένει μεγάλη. Δεύτερον, για να βεβαιωθούμε πως ο Αναστημένος Χριστός δεν είναι ένας ερχόμενος από έναν άλλο κόσμο, αλλά εκείνος, ο Οποίος πράγματι πέρασε νικηφόρα μέσα από το κράτος του θανάτου και φέρει ακόμη τις πληγές αυτές ως αποδείξεις της νίκης Του. Υπάρχει όμως και κάτι τρίτο: οι πληγές αυτές είναι η πηγή της δικής μας παρηγοριάς. Διότι, οι πληγές Του είναι οι δικές μας πληγές που με την θεία φιλανθρωπία Του έκανε δικές Του. Τα δικά μας πάθη και τις δικές μας οδύνες επωμίστηκε ο Χριστός μας, προκειμένου να περάσει μαζί μας μέσα από την κοιλάδα των κλαυθμών και του πόνου που καθημερινά βαδίζουμε όλοι μας. Τα πάθη μας έγιναν πάθη Του, ο πόνος μας πόνος Του. Με την Ανάστασή Του όμως, η δύναμή Του έγινε δύναμή μας και η ζωή Του, ζωή μας. Τα στίγματα είναι εκεί για να μας θυμίζουν πως η δύναμη του πόνου μας είναι μεγάλη, όπως μεγάλη υπήρξε και η δική Του οδύνη πάνω στον Σταυρό. Μεγαλύτερη όμως είναι η δύναμη της ζωής, της χαράς και του φωτός που μας καλεί να μοιραστούμε μαζί Του.

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του τόνισε: «ο Απόστολος Θωμάς αντίκρισε τότε τις πληγές του Αναστημένου Χριστού και πίστεψε. Αντικρίζουμε και εμείς σήμερα τις φρικτές πληγές της ανθρωπότητας που αιμορραγεί. Αναρωτιόμαστε, ποιά δύναμη

μπορεί να παρηγορήσει τόσο πόνο και να γιατρέψει τόσο θάνατο. Στρέφουμε τότε την ματιά μας στην εικόνα της Αναστάσεως και διακρίνουμε τα στίγματα του Σταυρού. Στρέφουμε την καρδιά μας προς Εκείνον που έκανε όλο τον ανθρώπινο πόνο δικό Του και βλέπουμε το πανάγιο Σώμα Του να έχει νικήσει τον πόνο και τον θάνατο. Είναι το ίδιο σώμα που γίνεται η τροφή μας κατά την Θεία Λειτουργία. Ας γευόμαστε διαρκώς τον Θεό, ας γευόμαστε διαρκώς την Ζωή, ας γευόμαστε διαρκώς την Ανάσταση και, μαζί με τον Απόστολο Θωμά, ας διακηρύσσουμε με όλη την δύναμη της ψυχής μας, μέχρι τελευταίας μας αναπνοής: “Ο Κύριός μου και ο Θεός μου”».

[Δείτε φωτογραφικό υλικό ΕΔΩ](#)